

NROZ ws. postępowań dyscyplinarnych wobec lekarzy informujących opinię publiczną

W związku z opublikowanym 6 kwietnia br. „[Stanowiskiem Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka ws. postępowań dyscyplinarnych wobec lekarzy informujących opinię publiczną](#)” opartym na doniesieniach medialnych, Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, jako organ Naczelnej Izby Lekarskiej, do którego ustawowych zadań należy m.in. prowadzenie postępowań wyjaśniających w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy oraz nadzór nad działalnością okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej, przekazał Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka następujące informacje:

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy prowadzone jest zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich. Postępowanie to może obejmować następujące etapy:

1. czynności sprawdzające;
2. postępowanie wyjaśniające;
3. postępowanie przed sądem lekarskim;
4. postępowanie wykonawcze.

Czynności sprawdzające oraz postępowanie wyjaśniające są prowadzone przez organy izb lekarskich, którymi są okręgowi rzecznicy odpowiedzialności zawodowej oraz NROZ.

Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Natomiast celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie zawodowe, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia zawodowego ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu lekarskiego (art. 55 ust. 2 i 3 ustawy o izbach lekarskich).

Tego rodzaju czynności są zgodnie z ustawą o izbach lekarskich podejmowane przez rzeczników odpowiedzialności zawodowej, będących niezależnymi organami izb lekarskich, wybieranymi bezpośrednio przez okręgowe zjazdy lekarzy i Krajowy Zjazd Lekarzy, niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego (art. 67 ustawy o izbach lekarskich) – najczęściej w postaci skargi na lekarza albo zawiadomienia o popełnieniu przez lekarza przewinienia zawodowego.

Takie skargi/zawiadomienia wpłynęły do samorządu lekarskiego w przypadkach, do których odnosi się omawiane stanowisko Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka.

W piśmie kierowanym do Pani Danuty Przywary, Prezes Zarząd Fundacji, poinformowano, że postępowanie w sprawie z zawiadomienia dotyczącego dr. Pawła Grzesiowskiego jest prowadzone przez NROZ i jest na etapie czynności sprawdzających, tj. jeszcze przed podjęciem decyzji, czy istnieją w tej sprawie podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

Na obecnym etapie Pan Doktor Paweł Grzesiowski nie został wezwany przez NROZ ani do złożenia zeznań w charakterze świadka, ani do złożenia wyjaśnień w charakterze lekarza, którego dotyczy postępowanie. Należy podkreślić, że skierowane do NIL zawiadomienie nie zawiera wniosku o

orzeczenie kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu lekarza, która jest jedną (najbardziej dolegliwą) z kar, jakie mogą orzekać sądy lekarskie.

NROZ zwrócił się z uprzejmą prośbą o przyjęcie powyższych informacji, zaznaczając, że opieranie się wyłącznie na doniesieniach medialnych nie daje pełnego obrazu sprawy.

W piśmie zauważono także, że sugerowanie w omawianym stanowisku, iż organy samorządu lekarskiego – który jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom prawa – współdziała z władzami państwowymi w celu zastraszania lekarzy wypowiadających się krytycznie na temat polityki władz państwowych jest nieuprawnione i niczym nieuzasadnione. Samorząd lekarski często wypowiada się krytycznie na temat niektórych działań i decyzji podejmowanych przez władze państwowe w zakresie ochrony zdrowia oraz wspiera indywidualnych lekarzy zwracających uwagę na tego rodzaju problemy.

Niezależnie od prowadzonych obecnie czynności związanych ze skargami/zawiadomieniami dotyczącymi wypowiedzi dr. Pawła Grzesiowskiego i dr. Bartosza Fiałka, NROZ podkreśla, że nie można w sposób ogólny utożsamiać swobody wypowiedzi lub prawa do krytycznej oceny działań określonych władz czy instytucji z prawem do swobodnego głosu przez lekarzy, czyli osoby wykonujące zawód publicznego, poglądów niezgodnych z aktualną wiedzą naukową albo promujących postawy antyzdrowotne.

[Stanowisko Fundacji](#)

